

[Arne Bjerregaard]

Hvis de konservative vil være med til det, så er vi parate til at diskutere det. Vi er nemlig enige i målsætningen: vi må have fjernet samspilsproblemerne, men det kræver altså, at man vil være med til nogle omfordelinger i samfundet, således at de, som har de højeste indtægter, og som kan lukrere på visse fradragsmuligheder i vort skattesystem, får færre muligheder. De øgede indtægter, vi dér får, kan vi bruge til at fjerne samspilsproblemerne for mellemindkomsterne, for det er dér, de ligger, de kan ikke ligge andre steder. De, der har gavn af vores nuværende system, er de højest lønnede, dem med de højeste indkomster, og dem med de laveste indkomster, dem, der er imellem, må betale gildet, det er dem, der bliver ramt. Vil de konservative være med til dette, vil vi meget gerne diskutere det, for vi mener som de konservative, at vi må have løst disse problemer.

Og det nonsens, man kom med fra socialdemokratiet, at det ikke vil være med til noget asocialt! Ja men det er netop det, socialdemokratiet i mange år har været med til. Det har fastholdt et system, som er så asocialt, som det være kan. Jeg synes, at socialdemokratiet i stedet for at sige dette skulle have taget imod den konservative udfordring og have sagt: her er problemer, vi vil være med til at løse, og bliver vi enige om at nå et bestemt mål, så finder vi vel også vejene frem mod dette mål.

Vi vil gerne være med til at diskutere dette i udvalget.

Gammelgaard (KF):

På baggrund af første behandling her i dag takker jeg for tilslutningen fra et flertal her i salen, som ønsker at gå seriøst ind i en drøftelse af løsningen af de rejste problemer. Der har været nuancer, hvad angår løsningsmodellerne, men et stort flertal ønsker, at vi skal kigge nøje på det samspilsproblem, som er så alvorligt for store befolkningsgrupper. Det har været interessant at høre fra nogle enkelte ordførere, som helt måtte afvise forslaget, at de nok var klar over, at problemet var til stede, men at de så sandelig ikke havde nogen løsning på det. Der var ikke noget alternativ. Det gjaldt f.eks. den socialdemokratiske ordfører, som brugte meget stærke bemærkninger om dette forslag, og det gjaldt

SFs ordfører og enkelte andre ordførere – de havde ingen løsningsmodeller.

Jeg vil derefter gerne takke økonomiministeren for, synes jeg, et meget positivt indlæg her i dag. Økonomiministeren sagde ganske vist, at der ikke var føjet noget nyt til argumentationen med det foreliggende forslag. Det er ikke ganske rigtigt. Det ligger således, at siden vi første gang behandlede dette forslag, i samlingen 1980–81, er indkomstskatteprocenterne steget for nogle grupper, og socialindkomstens virkninger er slået igennem. Begge dele har gjort problemet større, altså problemet med, at det i realiteten ikke kan betale sig at forøge sin indkomst på grund af den progressive statsskat og på grund af de indkomstafhængige offentlige ydelser. Det ligger således, at de værste eksempler på uheldige virkninger af samspilsproblemet findes inden for de svagest stillede grupper, nemlig folkepensionister med lav indkomst og modtagere af sociale ydelser, der rammes af socialindkomsten. Jeg synes, at det par ordførere, som kaldte dette for et asocialt forslag, skal bemærke sig, at dem, samspilsproblemet går hårdest ud over, er de svagest stillede grupper.

Specielt hvad angår socialindkomstens virkninger, kan det nævnes, at der dels har været tale om egentlig inddragelse af ydelser, som af de pågældende tidligere ydelsesmodtagere med rette må opfattes som en art konfiskation, dels om, at samspilsproblemerne er blevet forværret på baggrund af de nye socialregler, og her tænkes der ikke mindst på børnefamilier, pensionister og især handicapfamilierne. Der er i forslagets bemærkninger nævnt en række eksempler på, hvorledes man »beskatter«, altså samspilsbeskatter disse grupper meget, meget hårdt.

Der er altså føjet noget nyt til argumentationen, må jeg sige til økonomiministeren. Men alligevel er jeg tilfreds med økonomiministerens tale, fordi han gav tilsagn om fornyede lovmodelberegninger. Det er altså således, at man følger meget nøje og stadig mere intensivt udviklingen med hensyn til samspilsproblemerne. Økonomiministeren sagde oven i købet, at der inden længe ville komme en ny beretning fra lovmodelrådet. Det synes jeg er en meget interessant udtalelse. Jeg havde netop i dag tænkt mig at spørge økonomiministeren, om det stadig væk var således, at lovmodelrådet arbejdede, men